

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.901 van 26 november 2002
in de zaak A. 56.040/XII-969.**

In zake : Eugeen HOFFMANN,
 wonende te Tielrode,
 Oude Heirbaan 4F

tegen :

1. de STAD SINT-NIKLAAS,
2. de GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het op 31 januari 1994 ter post aangetekend verzoekschrift waarmee Eugeen Hoffmann de nietigverklaring vordert van :

- 1) het besluit van 16 augustus 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas waarbij eensdeels de vergunning tot het exploiteren van een taxidienst en anderdeels het bewijs voor de exploitatie van de taxidienst vanaf op de openbare weg gelegen standplaatsen, die hem waren verleend respectievelijk bij besluiten van 13 november 1989 en 2 december 1992 van het college van burgemeester en schepenen, met ingang van 1 september 1993 worden ingetrokken;
- 2) het besluit van 23 december 1993 van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen waarbij het beroep dat hij had ingesteld tegen het besluit van 16 augustus 1993 van het college van burgemeester en schepenen, als niet ontvankelijk werd verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. Thys;

Gelet op de beschikking van 13 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 2 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van adjunct van de directeur W. Vandenhoute, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker verklaart dat hem in 1979 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas een vergunning is verleend voor het exploiteren van een taxidienst gedurende een termijn van tien jaar.

1.2. Op 13 november 1989 beslist het college van burgemeester en schepenen opnieuw een vergunning aan verzoeker te verlenen, wederom voor een termijn van tien jaar, die ingaat op 19 november 1989 en eindigt op 18 november 1999.

1.3. Het college van burgemeester van schepenen verleent aan verzoeker met een andere beslissing van 13 november 1989 tevens een bewijs “van exploitatie van een taxidienst vanaf een op de openbare weg gelegen standplaats op de Grote Markt, [...] voor een periode van 19 november 1989 tot en met 31 december 1989”.

Op 16 december 1991 wordt verzoeker nogmaals een dergelijk bewijs toegekend, ditmaal voor een periode “van 1 januari tot en met 31 maart 1992”. Op 23 maart 1992 wordt tevens een bewijs verleend “voor het uitbaten van de taxidienst vanaf gelijk welke van de standplaatsen die te Sint-Niklaas op de openbare weg gelegen zijn” voor een periode “van 1 april tot en met 31 december 1992”.

Op 2 december 1992 beslist het college hem een dergelijk bewijs te verlenen voor de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1993.

1.4. Op 16 augustus 1993 beslist het college van burgemeester en schepenen zijn besluiten van 13 november 1989 en 2 december 1992 in te trekken.

1.5. Met een aangetekende brief van 25 augustus 1993 wordt deze beslissing aan verzoeker betekend.

Blijkens het administratief dossier van de tweede verwerende partij draagt deze brief “30.08.93” als postdatum.

In zijn verzoekschrift verklaart verzoeker echter dat hij op 27 augustus 1993 “werkelijk kennis [kreeg] van de betekende beslissing van het College de dato 16 augustus 1993”.

Als bijlage bij deze brief van 25 augustus 1993 is een afschrift van de beslissing gevoegd, waarvan het bepalend gedeelte onder meer vermeldt dat tegen de beslissing, “binnen de acht dagen na de kennisgeving” ervan, beroep kan worden ingesteld bij de provinciegouverneur.

1.6. Met een op 20 september 1993 ter post aangetekend verzonden brief dient verzoeker tegen de onder nr. 1.4 vermelde beslissing beroep in bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

1.7. Op 23 december 1993 beslist de gouverneur dat het beroep “wegens laattijdigheid” als niet ontvankelijk wordt verworpen.

Deze beslissing luidt als volgt :

“[...]”

Gelet op de wet van 27.12.1974 betreffende de taxidiensten;

Gelet op het K.B. van 21.3.1975 betreffende vergunningen en bewijzen van taxidiensten;

Gelet op de beslissing van 16.8.1993 van het College van Burgemeester en Schepenen van Sint-Niklaas houdende intrekking van de taxiëxploatievergunning en standplaatsbewijs van dhr. Eugeen Hoffmann, Oude Heirbaan 4F, 9140 Tielrode;

Overwogen dat deze beslissing op 30.8.1993 aangetekend ter post werd afgegeven en normaliter door betrokkene op 31.8.1993 moet ontvangen zijn;

Gelet op het beroepschrift van 20.9.1993 van dhr. E. Hoffmann tegen deze intrekkingbeslissing;

Overwogen dat overeenkomstig art. 3 § 6 van de wet van 27.12.1974 betreffende de taxidiensten het beroep bij ter post aangetekend schrijven moet ingediend worden binnen de vijftien dagen na de betekening van de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen;

dat de beroepstermijn derhalve liep tot en met 15.9.1993;

dat het beroepschrift pas met aangetekend schrijven op 20.9.1993 ter post werd afgegeven;

dat het beroep laattijdig werd ingesteld en derhalve onontvankelijk is;

Besluit :

Artikel 1

Het beroep van dhr. Eugene Hoffmann, ingesteld tegen de beslissing van 16.8.1993 van het College van Burgemeester en Schepenen van Sint-Niklaas houdende intrekking van zijn taxiëxploitatievergunning en standplaatsbewijs wordt wegens laattijdigheid als niet ontvankelijk verworpen.

[...]"

1.8. Deze beslissing wordt met een op 28 december 1993 ter post aangetekend verzonden brief aan verzoeker betekend;

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord twee excepties van niet-ontvankelijkheid inroept; dat deze ter terechtzitting niet worden gehandhaafd;

2.2. Overwegende, ambtshalve, wat de eerste bestreden beslissing betreft, dat daartegen door verzoeker beroep is ingesteld met toepassing van artikel 9, §2, van de wet van 27 december 1974 betreffende de taxidiensten; dat op dit beroep, dat als een georganiseerd administratief beroep moet worden aangemerkt, de tweede bestreden beslissing is genomen; dat die laatste beslissing in de plaats is gekomen van de eerste bestreden beslissing; dat het annulatieberoep, in zoverre het de eerste bestreden beslissing betreft, om die reden niet ontvankelijk is;

2.3. Overwegende, wat de tweede bestreden beslissing betreft, dat de in het geding zijnde vergunning tot het exploiteren van een taxidienst die verzoeker was verleend bij de voornoemde beslissing van 13 november 1989 afliep op 18 november 1999; dat het in het geding zijnde bewijs voor de exploitatie van de taxidienst hem verleend bij de voornoemde beslissing van 2 december 1992 slechts gold tot en met 31 december 1993; dat dienvolgens de beide voormelde termijnen verstreken zijn; dat aldus redelijkerwijze ter terechtzitting de vraag zou zijn gesteld

aan verzoeker in hoeverre hij nog over een actueel belang beschikte bij de gevraagde nietigverklaring; dat dit belang immers op zijn minst dermate twijfelachtig is geworden dat het nadere uitleg behoeft; dat die vraag aan verzoeker niet kon worden gesteld aangezien hij niet in persoon aanwezig was en hij evenmin was vertegenwoordigd; dat hij voorts na een voor hem ongunstig auditoraatsverslag zich ermee vergenoegde de voortzetting van het geding te vragen zonder in te gaan op de argumentaties van het auditoraatsverslag; dat aldus het twijfelachtig gebleken karakter van het belang en verzoekers houding die van geen nadere interesse in het verloop van de zaak meer doet blijken er, te dezen, ambtshalve, moet doen toe besluiten dat verzoekers beroep, wat de tweede bestreden beslissing betreft, niet langer ontvankelijk is bij gebrek aan actueel belang; dat aldus het beroep in zijn geheel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig november 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.